

time immemorial

„a második gyermekség
szakálltalan, akár az első”

már biztos
hogy nem egy óceánjárón
töltöm el életem
hátra levő részét
mint capodistria apja
alexandria és new york között
egy melegvízzel megtölthető
guminóval együtt

meghagyom
anyám sárga függönyét
ami befele hasasodik
abban a könyvben
nem cserélem le
korábban lepöcköltem
durrellt (ottlik kortársa volt)
most odaragaszt a helyhez
hasasodom

autopoetika

új hét
új maszk
kn95-ről
ffp2-re váltottam
p3 még jobb lenne

a kerek templom alatt
szoktam titokban
kávézni
néha reggelizni
a padba
ezüst papírt
gyömöszölt valaki

poetika
vagy poe-etika
nem fokozom
tovább

zsebemben
versmorzsák

egy kanyarodó
maseratit
kellene megcsodálnom

fülig ér
a maszkos száj

búcsú az öngyilkosok utcájától

*Men cry from the grave
while they still live*

O'Hara

zénó felesége volt az első
kezdők
mondta ránk gúnyosan
38 évvel ezelőtt
lajos többször próbálkozott
karját majd lábát vitte el a metró
(az oroszban nem ragozható)
zoli a cseresznyefára
kötötte fel magát
nyávoghattak a macskák
az öreg fa megvan
a mienkkel néz farkasszemet
feleségem ásott és ültetett
adrienne ásott és ültetett
nem a fácánrikoltás zavarta meg
ő lett a negyedik
nem aki akarta
nem aki tagadta
szókéék és szökőék megúszták
kert és hétvégi ház
a zsákutca végén
eladva

Györe Balázs 1951-ben született Budapesten. Verset és prózát ír. Legutóbbi kötete a Kalligramnál: *Amerikai grafit* (2017).